

РЕШЕНИЕ

№ 5229

гр. София, 14.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря БРАНИМИРА В. ИВАНОВА ПЕНОВА като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20231110210729 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на А. Г. П., ЕГН *****, срещу Наказателно постановление № 20-4332-013390/05.08.2020 г., издадено от Началник Група към ОПП – СДВР, с което на А. Г. П. са наложени административни наказания "глоба" в размер на 300 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца за извършено административно нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП, изразяващо се в това, че на 28.11.2019 г., около 01:35 часа, в гр.София, по ул.“Околовръстен път“, с посока на движение от кв.“Младост“ към бул.“Самоковско шосе“, управлява лек автомобил XXXXXXXXXXXXXXXX, като при извършена проверка е установено, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП.

В депозираната по делото жалба се сочи, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно, издадено при съществени процесуални нарушения и при неправилно приложение на материалния закон. В подкрепа на изложеното се поддържа, че жалбоподателят не е знаел, че управлението от него автомобил е бил служебно deregистриран, тъй като последният е бил собственост на И.Л.П., че автомобилът е бил с два броя регистрационни

табели, поставени на съответните места, с валидна застраховка „Гражданска отговорност“, талон за преминат ГТП преглед, както и всички други необходими документи, съпътстващи управлението му. По посочените съображения се счита, че нарушението е несъставомерно от субективна страна. На следващо място се излага, че в конкретния случай е настъпило и обстоятелство, изключващо отговорността на жалбоподателя, а именно - изтекъл тригодишен давностен срок за административнонаказателно преследване от датата на извършване на нарушението до връчването на процесното наказателно постановление.

По изложените съображения се иска отмяна на атакуваното наказателно постановление изцяло.

В съдебното заседание въззивникът А. Г. П., редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

В съдебното заседание административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

От събраните писмени доказателства, съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата на А. Г. П. срещу Наказателно постановление № 20-4332-013390/05.08.2020 г., издадено от Началник Група към ОПП – СДВР, е подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба, поради което е процесуално допустима.

Съдът, след като обсъди доводите в жалбата в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, констатира, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 28.11.2019 г., около 01:35 часа в гр.София, по ул.“Околовръстен път“, с посока на движение от кв.“Младост“ към бул.“Самоковско шосе“ жалбоподателят А. Г. П. управлявал лек автомобил XXXXXXXXXXXXXXXX. Същият бил спрян за извършване на полицейска проверка от екип на СДВР –

ОПП, при която се установило, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП.

По случая била извършена проверка, която приключила с постановление на СРП от 08.07.2020 г. за отказ да се образува наказателно производство, като материалите по преписката били изпратени на ОПП – СДВР за преценка реализиране на административнонаказателната отговорност на конкретно лице.

В изпълнение на правомощията си, Началник Група към СДВР, отдел "Пътна Полиция" на 05.08.2020 г. издал атакуваното наказателно постановление, с което жалбоподателят А. Г. П. е санкциониран за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, като на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП му е наложена "глоба" в размер на 300 (триста) лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 (шест) месеца.

Препис от наказателното постановление бил връчен на жалбоподателя на 18.07.2023 г., който в законоустановения срок на 24.07.2023 г. депозирал жалба срещу същото, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: справка АИС-КАТ по отношение на собствеността на процесния автомобил; постановление на прокурор при СРП по пр. пр. № 15219/2020 г. по описа на СРП, справка картон на водача, Заповед № 8121з-515/14.05.2018 министъра на вътрешните работи, Заповед № 8121к-13140/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи и Акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019 г.

Настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото доказателства.

Съдът кредитира приложените по делото писмени доказателства, приобщени от съда на основание чл. 283 НПК, като относими към предмета на доказване по делото.

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното НП, същият дължи проверка дали същото отговаря на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че НП е издадено от материално компетентно лице по смисъла на закона,

доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността му – Заповед № 8121к-13140/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи и Акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019 г. При тези уточнения, този съдебен състав намира, че оспореното НП е издадено от компетентно длъжностно лице, видно от изисканите писмени доказателства за назначаване, съответно оправомощаване на наказващия орган.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК ит. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

Настоящото административнонаказателно производство е стартирало при предвидената в разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН специална хипотеза, след постановен отказ за образуване на наказателно производство с постановление на прокурор при СРП, което е изпратено на наказващия орган. Именно поради тази причина в случая не следва да се съставя АУАН, съдържащ изискуемите от чл. 42 ЗАНН реквизити, а това автоматично води и до отпадане на задължението на съда да осъществи преценка, досежно спазването на останалите императивни изисквания, визирани в разпоредбите на чл. 34, ал. 1, чл. 40, чл. 42 и чл. 43, ал. 5 ЗАНН. В контекста на изложеното, неприложим се явява и 6-месечният давностен срок за издаване на НП по чл. 34, ал. 3 ЗАНН, доколкото законодателят е обвързал неговия начален момент с датата на съставяне на АУАН, какъвто не следва да се изготвя.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на НП – неговата форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. От прочита на санкционния акт е видно, че с изискуемата се от закона конкретика са посочени времето, мястото, механизма на твърдяното

нарушение и обстоятелствата, при които е намерило проявление в обективната действителност, а с това правото на защита на привлеченото към отговорност лице е гарантирано в пълна степен. Наказващият орган е изложил факти за служебно прекратена регистрация на основание чл. 143, ал. 15 ЗДвП, като в случая не е било необходимо да се фиксират причините за същата, доколкото достоверността на процесните обстоятелства, които поначало не са част от състава на възведеното "административно обвинение", следва да бъде установена именно в рамките на настоящото производство.

Предвид изложеното, НП е съставено без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната му на формално основание, като релевираните в жалбата оплаквания в очертаната насока са изцяло несъстоятелни.

Административнонаказателната отговорност на въззивника А. Г. П. е ангажирана на основание чл. 175, ал. 3 ЗДвП, като са му наложени кумулативно административни наказания "глоба" в размер на 300,00 /триста/ лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 /шест/ месеца за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

По делото е доказано по категоричен и безспорен начин, че от обективна страна на 28.11.2019 г. около 01:35 ч. в гр. София, по ул. "Околовръстен път", с посока на движение от кв. "Младост" към бул. "Самоковско шосе", жалбоподателят П. е управлявал лек автомобил марка XXXXXXXXXXXXXXXX, собственост на Д.К.И., като при извършената проверка от органите на МВР е установено, че превозното средство е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 ЗДвП. Така очертаната дейтелност правилно е квалифицирана като административно нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, където е ситуирано правно задължение за водачите да управляват по пътищата, отворени за обществено ползване, само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Управляваното от жалбоподателя МПС е със служебно прекратена регистрация на 25.10.2019 г., на основание чл. 143, ал. 15 ЗДвП, поради неизпълненото от собственика Д.К.И. правно задължение да пререгистрира превозното средство в двумесечен срок от придобиването му, в който смисъл са и изискванията на чл. 18, т. 2 във вр. с чл. 18б, ал. 10 от Наредба № I-45 от

24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства /обн. в ДВ бр. 31 от 14.04.2000 г., в сила от същата дата, приета от министъра на вътрешните работи/.

Независимо от констатацията за пълна обективна съставомерност, настоящият съдебен състав намира, че в процесния случай не е налице корелативно необходимата субективна страна на вмененото нарушение. От инкорпорирания по делото доказателствен материал се изяснява, че управляваният лек автомобил е собственост на различно физическо лице и че органите на ОПП - СДВР са разпоредили служебна дерегистрация на 25.10.2019 г., поради неизпълненото от собственика Д.К.И. правно задължение да пререгистрира превозното средство в двумесечен срок от придобиването му. По делото не са събрани доказателства въззивникът А. Г. П. да е съзнавал факта, че е водач на МПС с прекратена регистрация, още повече, че за същата не е бил уведомен и самият собственик.

Липсата на представи относно посоченото фактическо обстоятелство мотивира извод за отсъствието в съзнанието на въззивника А. Г. П. на знание за неговото реално съществуване. Налице е фактическа грешка по смисъла на чл. 14, ал. 1 НК във вр. с чл. 11 ЗАНН, която изключва умисъла, тъй като познанието на всички факти от конкретната действителност, визирани в състава на дадено административно нарушение е абсолютно необходимо условие за предвиждане на общественотоопасните последици или за осъзнаване на общественотоопасния характер на деянието, а противното пречатства възможността за формиране на интелектуалния момент на вината в съзнанието на дееца, какъвто е именно и процесният случай. Фактическата грешка изключва и непредпазливостта, доколкото самото незнание на обсъденото фактическо обстоятелство не се дължи на проявена непредпазливост от жалбоподателя, имайки предвид, че превозното средство е разполагало със свидетелство за регистрация и е било с поставени регистрационни табели, както и че за водачите не съществува правно задължение да извършват справки в съответната структура на МВР относно евентуалната му служебна дерегистрация.

Българската правна система не позволява обективното вменяване на

отговорност, тъй като съгласно чл. 6 ЗАНН административно нарушение е само онова общественонеопасно деяние, физическата страна на което се изразява в действие или бездействие, обявено е за противоправно и наказуемо и е извършено виновно. Ето защо, този съдебен състав намира, че в процесния случай отсъства изискуемата субективна страна на вмененото административно нарушение, ведно с нейните интелектуални и волеви параметри.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, макар така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание да не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, то отговорността на жалбоподателя е ангажирана при некоректно приложение на материалния закон.

По изложените аргументи съдът приема, че атакуваното наказателно постановление е неправилно, поради което следва да бъде отменено.

От страна на въззивника не се претендират разноси, поради което съдът не дължи произнасяне в очертаната насока.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 20-4332-013390/05.08.2020 г., издадено от Началник Група към ОПП – СДВР, с което на А. Г. П. са наложени административни наказания "глоба" в размер на 300 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца за извършено административно нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съдия при Софийски районен съд: _____